

Ἀντώνης τοῦ Γιάκουμου, νὰ τὰ ἔχη καλὰ παρμένα, ||¹⁰ ἔστοντας κ' ἐπῆρεν τα ἀπὸ τὸ ἱκάντος κ' ἐπλήρωσεν τὰ χαράτζια τοῦ/¹¹ ἄνωθεν Ἰακώβου. Ἐτζι ἐποφάσισεν καὶ θέλει ἀπογράψει καὶ ὑπο ||¹² κάτωθεν—

||¹³ Ἐγὼ Τζωρτζῆς Φράνκος Καπετάνιος τῆς Μυκόνου βεβαιώνω τὰ ἄνωθεν—

||¹⁴ Παπᾶ Γεώργης Σκορδ(ίλης) κανζηλλιέρης Μυκόνου ἔγραψα.

¹⁻² γιάκουμος τὰνκάριστος ||⁶ μίκωνου ||¹¹ ἰάκωβου ||¹³ Ἐγὼ τζόρτζῆς Φράνκος Καπετάνιος τῆς μικονου βεβεόνο τα ἀνωθεν ||¹⁴ παπα γεώργης σκορδιλίς κανζιλιέρις μικωνου ἔγραψα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. Ὁ ἐνάγων ὀφειλέτης διεκδικεῖ παρὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ ἐναγομένου πράγματά του, ἐκπλειστηριασθέντα ἐν ἀπουσίᾳ του, ἐπισπεύσει τῆς Κοινότητος, διὰ τὴν πληρωμὴν ὀφειλομένων φόρων. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀπορρίπτεται ἡ ἀγωγή, καθόσον ὁ ἐναγόμενος καλῶς ἐγένετο κύριος τῶν διεκδικουμένων διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ, πληρώσας ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τοὺς καθυστερουμένους φόρους τοῦ ἐνάγοντος ὀφειλέτου.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. 3, 8. γέροντες = οἱ Ἐπίτροποι τῆς νήσου (βλ. ὑπὸ τὴν ἀμέσως ἀνωτέρω ἀπόφασιν).

4. χαράτσια = λέξ. τουρκική. Εἰς Μύκονον ἐλέγετο οὕτως ὁ φόρος γενικῶς, εἰδικώτερον δὲ ὁ ἔγγειος φόρος.

5. ρεττούρη = ἐκ τοῦ ἰταλ. rettore, διοικητής. Πρβλ. G. BOERIO, Dizionario del dialetto Veneziano (Venezia, 1829), ἐν λέξει.

6. γοβέρνον = ἐκ τοῦ ἰταλ. governo, διοίκησις.

10. ἱκάντος = ἐκ τοῦ ἰταλ. incanto, πλειστηριασμός.

4

Κῶδιξ Μ. 136. Πρωτότυπον. Ἀπόφασις τοῦ Βενετοῦ Καπετάνιου Μυκόνου δικάζοντος μετὰ τῶν Ἐπιτρόπων τῆς νήσου τῆς 20 Φεβρουαρίου 1657.

Διάδικοι. Μαργαρίτα χήρα Μάρκου, θυγάτηρ παπᾶ Νικόλα Βεντούρη — Ζαννῆς Ταρόδος.

Διεκδίκησις ἀκινήτου.

Κόμπια. 1657 Φλεβαρίου 20

||² + Ἐστοντας καὶ νὰ ἤθελεν ἀνεφανιστῇν ἡ κερά Μαργαρίτα τοῦ ποτὲ Μάρκου τοῦ παπᾶ ||³ Νικόλα Βεντούρη ἡ θυγατέρα ἔμπροστε στὸν ἀφέντη, τὸν καπετὰν Ζωρτζῆν τὸν Φρά<ν>κον ||⁴ καμωμένον ἀπὸ τὸν ὑψηλότατον ἀφέντη γγιενεράλεν τῆς Κρήτης καὶ ἀπεσταλμένον ἀ ||⁵ πὸ τὸν ἐκλαπρότατον ἀφέντη ρεττούρη Τήνου διὰ γοβέρνον τῆς Μύκονος, ἀκόμῃ καὶ εἰς τοῖς ἐπιτρό ||⁶ ποις Μυκόνου, στὸν παπᾶ κὺρ Γεώργην Πανσέβαστον καὶ κὺρ Πέρρον Πετρῆν, ἐγκαλῶντας τὸν ||⁷ Ζαννῆν Ταρόδον ἀπάνω σ' ἕναν

κομμάτιν πρᾶμα στοῖς ἀγίοις Ἀποστόλοις, τὸ ὁποῖο εἶ⁸χεν θέλεν ἀγοράσει ὁ Ζαννῆς ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς Μαργαρίτας. Καὶ ἔστοντας καὶ ὁ Ζαννῆς⁹ νὰ μὴν ἔχη στρουμέντο, ἐθέλησεν ἡ Μαργαρίτα τὴν σήμερον καὶ λέγει πὼς ὁ Ζαννῆς δὲν¹⁰ τῶχει ἀγορὰ ἀπὸ τοῦ κυροῦ τῆς, μὰ ἔχει το πακτώσει. Ἐτζι ἐκράξασι τὸν Ζαννῆν νὰ φέρῃ¹¹ τὸ στρουμέντο, καὶ δὲν εἶχε μήτε στρουμέντο μηδὲ στιμαριστᾶδες. Καὶ ἀποφασίζουσιν¹² ἀφέντες μὲ τοῖς ἐπιτρόποις, πὼς τὸ πρᾶμα νὰ εἶναι τῆς Μαργαρίτας, μὲ τοῦτο νὰ¹³ δώσῃ τοῦ Ζαννῆ γρόσια 22, ἡγοῦ εἴκοσι δύο, ὅπου μαρτυρᾷ ὁ ἡγούμενος πὼς ἦδω¹⁴σεν ὁ Ζαννῆς τοῦ Μάρκου τοῦ κυροῦ τῆς Μαργαρίτας. Ἀκόμη¹⁵ νὰ τοῦ πλερώσῃ τοῦ Ζαννῆ καὶ¹⁶ τοῖς κόποις, πὺ ἔχει καμωμένους μέσ' τὸ ἴδιον πρᾶμα, καὶ νὰ τὸν πλερώσῃ καὶ τὰ¹⁷ δοκάρια, πὺ λέγει ὁ Ζαννῆς πὼς ἦβαλε στὸ σπίτιν, καὶ εἴ τι ἄλλον δείξει πὼς ἔχει μέσ' τὸ ἴ¹⁸διον πρᾶμα. Ἐτζι ἐποφασίσασιν (καὶ) θέλουσιν ἀπογράψῃ καὶ ὑποκάτωθεν.

¹⁸ Ἐγὼ Τζωρντζῆς Φράνκος Καπετάνιος Μυκόνου —

¹⁹ Παπᾶ Γιώρη Πασέβαστος κ' ἐπίτροπο βεβαιώνω τ' ἄνωθε —

²⁰ Πέρρο Πετρῆς καὶ ἐπίτροπος βεβαιώνω τ' ἄνωθεν

²¹ Παπᾶ Γεώργη Σκορδ(ίλης) κανζηλλιέρης Μυκόνου ἔγραψα.

³ βέντουρή⁶ πανσεβάστον⁷ τάροδον¹⁸ Εγὼ τζόρτζῆς φράνκος Καπετανίος μίκονου¹⁹ παπα γιορι πασεβαστος κεπιτροπο βεβεονο τανοθε²⁰ περο πετρις (καὶ) επιτρόπος βεβεόνο τανοθεν²¹ παπα γεώργι σκορδιλισ κάνζιλιερης μικώνου εγραψα.

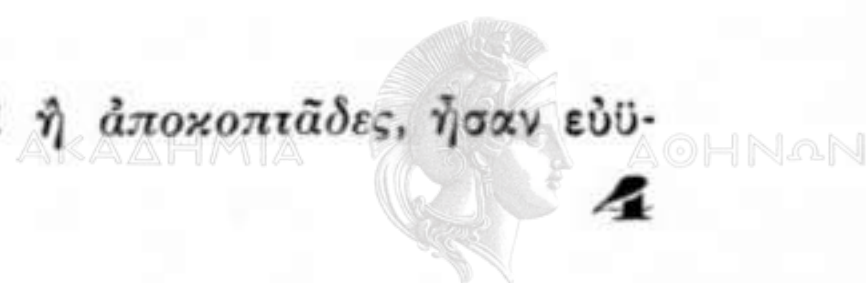
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. Ἡ ἐνάγουσα διεκδικεῖ παρὰ τοῦ ἐναγομένου ἐν ἀκίνητον, τὸ ὁποῖον ἰσχυρίζεται αὕτη ὅτι εἶχε λάβει ὁ ἐναγόμενος παρὰ τοῦ πατρός τῆς εἰς πάκτωσιν. Οὗτος, ἀντιθέτως, προέβαλεν ὅτι τὸ εἶχεν ἐξ ἀγορᾶς. Παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἐζητήθη, ὅπως ὁ ἐναγόμενος προσκομίσῃ τὸ ἔγγραφον τῆς πωλήσεως ἢ προσαγάγῃ μάρτυρας, τοὺς χρησιμεύσαντας κατὰ τὴν πώλησιν ὡς ἐκτιμητὰς τῆς ἀξίας τοῦ διεκδικουμένου. Οὐδέτερον ὁμως τούτων ἠδυνήθη νὰ προσκομίσῃ ὁ ἐναγόμενος καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀγωγή. Ὑπεχρεώθη ὁμως ἡ ἐνάγουσα διὰ τῆς ἀποφάσεως νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν ἐναγόμενον γρόσια 22, αἵτινα ἀπεδείχθη διὰ μαρτύρων, ὅτι ἦσαν τὸ ποσὸν τοῦ δανείου, εἰ δὲ νὰ πληρώσῃ καὶ τὴν ἀξίαν τῶν δαπανῶν βελτιώσεως, αἵτινες ἠθέλον ἀποδειχθῇ ὅτι ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου ἐπὶ τοῦ διεκδικουμένου.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. Περὶ τῆς συμβάσεως τῆς πακτώσεως ὅρα τὰ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 2 ἀπόφασιν σημειούμενα.

4. Ὡς γγιενεράλε ἐννοεῖ τὸν Βενετὸν Capitano Generale da Mar.

10. κυρὸς = πατήρ.

11. στιμαριστᾶδες, οἱ ἄλλως καλούμενοι ἀποκοπταὶ ἢ ἀποκοπιᾶδες, ἦσαν εὐὺ-

πόληπτα πρόσωπα ἔμπειρα περὶ τὴν ἀξίαν τῶν κτημάτων, αἵτινα προσεκαλοῦντο, ἵνα ὥς ἐκτιμηταὶ ἀποφαίνωνται περὶ τῆς ἀξίας τούτων ἢ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν κλπ., ἢ δὲ ἐκτίμησιν τῶν ἐκαλεῖτο ἀποκοπή. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ συνάψεως συμβάσεως ἀγοραπωλησίας, ἡδύναντο νὰ ὁρισθοῦν ἀποκοπταὶ ὑπὸ τῶν συμβληθησομένων πρὸς καθορισμὸν τοῦ εὐλόγου καὶ δικαίου τιμήματος τοῦ πωληθησομένου, ὁπότε ἔχομεν ἴδιον εἶδος πωλήσεως, ὀνομαζόμενον πώλησις κατ' ἀποκοπήν. Αὕτη ἦτο συνήθης καὶ εἰς ἄλλας νήσους τῶν Κυκλάδων (βλ. Ι. ΒΙΣΒΙΖΗ, Ναξιακὰ νοταριακὰ ἔγγραφα, ἐνθ' ἀν., 224). Ἐπὶ τῆς τοιαύτης πωλήσεως δὲν ἐχώρει διάρρηξις λόγῳ ὑπερόγκου βλάβης, οὔτε ἡδύνατο ν' ἀμφισβητηθῇ ὑπὸ τρίτων ἐχόντων συμφέρον τὸ ἀληθὲς τοῦ τιμήματος.

5

Κώδιξ Μ. 137. Ἀντίγραφον. Ἀπόφασις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σίφνου καὶ Μυκόνου τῆς 24 Ἰουνίου 1662.

Διάδικοι. Οἱ ἔγγονοι τοῦ ποτὲ Γερασίμου Φαμελίτη.

Ἀκύρωσις διαθηκῶν. Κληρονομικὴ διαδοχὴ μοναχοῦ.

Κόπια. Εἰς δόξα Χ(ριστο)ῦ, ἀμήν. 1662 Ἰουνίου 24. Σεντέντζια πρεζεντάδα ||² εἰς τούτην τὴν κατζηλλαρίαν κατὰ τὴν συνήθειαν Μυκόνου.

||³ + Ἐχοντας διαφορὰ (ρα) ἀνάμεσόν τους τοῦ ποτὲ Γερασίμου Φαμελίτη τὰ ἐγκόνια ||⁴ ἀπάνω εἰς δύο διαθήκες, ὅπου ἐβρεθήκασι καμωμένες, ἡ μία καμωμένη ὑπὸ ||⁵ χειρὸς τοῦ ποτὲ Γεώργη Λιμνίου καὶ πρώην (τοῦ πρώην) καντζηλλιέρη Μυκόνου, ὄντος ||⁶ ἀκόμη τοῦ ἄνωθεν Γερασίμου κοσμικοῦ, καὶ ἡ ἄλλη καμωμένη ὑπὸ χειρὸς τοῦ παπᾶ ||⁷ κύρ Γεώργη Σκορδίλη καντζηλλιέρη Μυκόνου, τὴν ὁποίαν τὴν ἤκαμεν εἰς τὸν θάνατόν του ||⁸ καλόγερος. Ἐτζί διὰ νὰ λείψουσι πᾶσα σκάνδαλον ἀπὸ ἀνάμεσόν τους, ἐκοντεν ||⁹ ταριστήκασιν καὶ δύο μέρη καὶ ἐνεφανιστήκασι ἐνμπροσθεν εἰς τὸν παν ||¹⁰ ιερώτατον ἀφέντη ἀρχιεπίσκοπον Σίφνου καὶ Μυκόνου κύριον Ἀθανά ||¹¹ σιον εὐρισκομένου εἰς τὸ νησί μας. Ἡ ὁποία ἄνωθεν ἀρχιερωσύνη βλέποντας ||¹² τὲς <ς> διαθήκες καὶ γροικῶντας τῆς μιᾶς μερίδος καὶ τῆς ἄλλης <ς> τὰ δικαιώματα ||¹³ ὁποῖος βλέποντας τὲς διαθήκες, ἔστοντας καὶ ν' ἀφίνη ἡ πρώτη διαθήκη ||¹⁴ πὼς εἶχεν μίαν ἀράδα γράμματα ἀπὸ ἄλλου γραμματικοῦ, ἀποφασίζει ||¹⁵ νὰ εἶναι ἄκερη καὶ χαλασμένη καὶ νὰ μηνδὲν ἀξίζει τίποτις. Ἀκόμα θεωρῶντας ||¹⁶ καὶ τὴν ὕστερη πὼς ἦτον καλόγερος, ὅταν τὴν ἤκαμεν, λέγει νὰ εἶναι καὶ ἐκεῖνη ||¹⁷ ἄκερη. Διὰ τοῦτο, τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας Τριάδος, κράζει, κρίνει καὶ ἀποφασί ||¹⁸ ζει ὅτι τὴν ἐκκλησίαν μὲ ὅλα τῆς τὰ δικαιώματα νὰ εἶναι τῶν δύο παιδίων του, τῆς Μα ||¹⁹ ρίας ἡ ἑμισὴ καὶ τοῦ Λαρέντζου ἡ ἄλλη ἑμισὴ ἀκόμα καὶ ὅ,τι πράγματα εἶχεν ὁ ||²⁰ Κωνσταντῆς ἔστοντας καὶ νὰ ἀποθάνῃ ἄκλερος, νὰ τὰ μεράζουν καὶ ἐκεῖνα ||²¹ εἰς τὴ μέση, ὡσὰν καὶ